

"la Caixa" a les escoles

Magrinyana II

TEATRE

OBRA INFANTIL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

NOTA DE PRESENTACIÓ

Durant la Primera Guerra Mundial, Alfred Wolfsohn, va iniciar una profunda reflexió escoltant els crits i els gemecs dels soldats ferits i moribunds. Va observar que les persones, quan ens trobem en perill, podem emetre uns sons que expressen situacions emocionals que van molt més enllà del normal. El dolor i els gemecs de la guerra el portaren a reflexionar i analitzar els seus propis crits.

Els seus treballs donaren un resultat artístic i terapèutic ja que, en l'estreta relació del cos i el pensament de l'home en alliberar la veu, alliberem la nostra personalitat amb totes les angoixes i les pors que portem dintre nostre.

GRUP: BRAU-TEATRE

ACTORS:

MARIA-CARME DURAN

ÀNGEL RECASENS

ESTEVE GRASSET

DIRECCIÓ: ESTEVE GRASSET

RESUM DE L'ACCIÓ

L'obra potser la representació d'un somni o d'allò inconscient que forma part de nosaltres mateixos, en la mateixa mesura que la part conscient.

La història no té començament ni desenvolupament ni fi, perquè va més enllà del món conscient. A través d'un somni podem significar moltes coses, i vosaltres, espectadors, podeu sentir i pensar més d'un argument i enfilat històries diverses amb la vostra imaginació.

Quantes coses podem expressar amb la nostra veu! Els sons que podem emetre poden esdevenir agradables o desagradables, poden ésser una expressió de felicitat o d'angoixa: xiscles de por, crits de terror, murmurs suaus i delicats, paraules dolces i melodioses... Pensem amb les paraules agradables dels amics i de la gent que ens estima i que estimem.

Coneguem els sons, els crits i els gemecs que esdevenen poesia i expressió d'allò que passa a l'interior d'unes persones.